

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ חשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
פלוגי בא על אשתי - הוא ואחר מצטרפין להורגו, אבל לא להורגה.	רבא:										■	◇
מאי קא משמע לך - דמפליגין בדיבורא, היינו הך											⚡	
מהו דתימא: אדם קרוב אצל עצמו - אמרינן, אצל אשתו - לא אמרינן, קא משמע לך.											!	◇
פלוגי בא על נערה המאורסה והזומו - נהרגין, ואין משלמין ממון. בתו של פלוגי והזומו נהרגין, ומשלמין ממון. ממון לזה, ונפשות לזה.	ואמר רבא:										■	◇
פלוגי רבע השור והזומו - נהרגין ואין משלמין ממון, שורו של פלוגי והזומו - נהרגין ומשלמין ממון, ממון לזה ונפשות לזה.	ואמר רבא:										■	◇
הא תו למה לי? היינו הך											⚡	
משום דקא בעי בעיא עילויה.											!	◇
פלוגי רבע שורי מהו? מי אמרינן: אדם קרוב אצל עצמו, ואין אדם - קרוב אצל ממונו. או דילמא אמרינן: אדם קרוב אצל ממונו.	דבעי רבא:										^ !	◇
אדם קרוב אצל עצמו, ואין אדם קרוב אצל ממונו.	בתר דבעיא הדר פשטה: [רבא]										!	◇
מכות בשלשה כו'.											■	<
מנהגי מילי?											^	
אמר קרא (דברים כ"ה) ושפטום - שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן שלשה.	רב הונא:										!	
אלא מעתה (דברים כ"ה) והצדיקו - שנים, והרשיעו - שנים, הרי כאן שבעה											⚡	
ההוא מיבעי ליה כדעולא.											!	
רמז לעדים זוממין מן התורה מנין.	דאמר עולא:										^ !	
רמז לעדים זוממין? והא כתיב (דברים י"ט) כאשר זמם											⚡ !	
אלא: רמז לעדים זוממין שלוקין מניין											^ !	
דכתיב (דברים י"ט) והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע. משום דהצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע? אלא: עדים שהרשיעו את הצדיק, ואתו עדי אחריו והצדיקו את הצדיק דמעיקרא, ושוינהו להנך רשעים - והיה אם בן הכות הרשע.	[עולא]										! !	
ותיפוק ליה (שמות כ') מלא תענה											⚡	
משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה - אין לוקין עליו.											!	
בעשרים ושלשה.	משום רבי ישמעאל אמרו:										■	<
מאי טעמא דרבי ישמעאל?											^	
אתיא, רשע, רשע מחייבי מיתות כתיב הכא (דברים כ"ה) והיה אם בן הכות הרשע, וכתיב התם (במדבר ל"ה) אשר הוא רשע למות, מה להלן בעשרים ושלשה - אף כאן בעשרים ושלשה	אביי:										!	
מלקות במקום מיתה עומדת.	רבא:										!	
אי הכי אומדנא למה לי? למחיה, ואי מאית - לימות	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										⚡	
אמר קרא (דברים כ"ה) ונקלה אחיך לעיניך, כי מחית - אגבא דחיי מחית.	אמר ליה: [רב אשי]										!	
אמדוהו לקבל עשרים - אין מכין אותו אלא מכות הראויות להשתלש, וכמה הן תמני סרי	אלא הא דתניא:										⚡	
למחיה עשרים וחמא, וכי מיית בהך חדא - לימות, דהא כי מחית אגבא דחייא קא מחית											⚡	
אמר קרא ונקלה אחיך לעיניך אחר שלקה - אחיך בעינא, וליכא.	אמר ליה: [רב אשי]										!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עיבור החדש בשלשה.												■
חישוב לא קתני, קידוש לא קתני, אלא עיבור. לא ליקדשא וממילא לעברך												♣
תני קידוש החדש.	אביי:											!
קידוש החדש ועיבור השנה בשלשה, דברי רבי מאיר.	תניא נמי הכי:											■ ■
והא עיבור קתני	רבא:											♣
קידוש ביום עיבור - בשלשה, אחר עיבור - ליכא קידוש ומני - רבי אלעזר בר' צדוק היא.	אלא אמר רבא:											!
אם לא נראה בזמנו - אין מקדשין אותו, שכבר קידשוהו בשמים.	דתניא, רבי אלעזר בר' צדוק:											■ !
קידוש אחר עיבור - בשלשה, ביום עיבור - ליכא קידוש, ומני - פלימו היא.	רב נחמן:											!
בזמנו - אין מקדשין אותו, שלא בזמנו - מקדשין אותו.	דתניא, פלימו:											■ !
לעולם חישוב קתני, ומאי עיבור - חישוב דעיבור. ואידי דקבעי למיתני עיבור שנה - תנא נמי, עיבור חודש. חישוב חודש - אין, קידוש חודש - לא, מני - רבי אלעזר היא.	רב אשי:											!
בין בזמנו בין שלא בזמנו אין מקדשין אותו, שנאמר (ויקרא כ"ה) וקדשתם את שנת החמשים שנה - שנים אתה מקדש, ואי אתה מקדש חדשים.	דתניא רבי אלעזר:											■ !
בשלשה כל.	רבן שמעון בן גמליאל:											■
כיצד אמר רבן שמעון בן גמליאל? בשלשה מתחילין, ובחמשה נושאין ונותנין, וגומרין בשבעה, אחד ואמר לישב ושנים אומרים שלא לישב - בטל יחיד במיעוטו. שנים אומרים לישב ואחד אומר שלא לישב - מוסיפין עליהם עוד שנים, ונושאין ונותנין בדבר. שנים אומרים צריכה ושלשה אומרים אינה צריכה - בטל שנים במיעוטן, שלשה אומרים צריכה ושנים אומרים אינה צריכה - מוסיפין עליהם עוד שנים, שאין המנין פחות משבעה.	תניא:											■
הני שלשה חמשה ושבעה כנגד מל?												^
פליגי בה רבי יצחק בר נחמני וחד דעימיה, ומני - רבי שמעון בן פזי. ואמרי לה: רבי שמעון בן פזי וחד דעימיה, ומני - רבי יצחק בר נחמני.												!
חד אמר: כנגד ברכת כהנים	חד: [רבי יצחק בר נחמני/ רבי שמעון בן פזי]											■ ♣ !
וחד אמר: שלשה - כנגד שומרי הסף, חמשה - מרואי פני המלך, שבעה - רואי פני המלך.	וחד: [רבי יצחק בר נחמני/ רבי שמעון בן פזי]											■ ♣ !
הני שלשה וחמשה ושבעה, שלשה - כנגד שומרי הסף, חמשה - מרואי פני המלך, שבעה - רואי פני המלך.	תני רב יוסף:											■
עד האידינא מאי טעמא לא פריש לן מר הכי?	אביי לרב יוסף:											♣
לא הוה ידענא דצריכותו, מי בעיתו מנאי מילתא ולא אמרי לכו?	אמר להו: [רב יוסף]											!
(זמן, נשיא, צריך, גדי סימן).												◇
אין מעברין את השנה אלא בזמנא ליה.	תנו רבנן:											■